

INTERVENCIÓ

Sr. JOSEP SARDÀ (Secretari General del Consell de l'Esport Escolar de Barcelona)

*Projecte de Llei de modificació de la Llei 3/2008, del 23 d'abril,
de "l'exercici de les professions de l'esport"*

*Parlament de Catalunya
Barcelona 3 de desembre de 2014*

Distingits senyors i senyores diputats. Molt bon dia.

Primer de tot, i en nom del president del Consell de l'Esport Escolar de Barcelona, Jaume Mora, entitat que agrupa a prop de 50.000 esportistes i la pràctica totalitat d'escoles i Instituts de Barcelona que realitzen activitat esportiva, agrair que ens sol·liciteu la nostra opinió sobre la el projecte de Llei de modificació de la Llei de l'Exercici de les Professions de l'Esport.

El nostre país, Catalunya, és model i referent a nivell internacional en l'àmbit de l'esport. I dic, Catalunya, no tant per una qüestió nacional sinó perquè el nostre model esportiu està clarament diferenciat del model esportiu espanyol. De fet, el president d'El Consell, que en aquests moments es troba a Mèxic i que excusa no poder ser avui aquí, es dedica, a banda d'assessorar a diferents governs en l'àmbit de les polítiques públiques esportives, també a fer conferències on exposa el model esportiu del nostre país.

Ell sempre explica que l'èxit de la nostra organització esportiva rau en les diferents vies en què s'organitzen les activitats esportives. D'una banda, tenim el model de l'esport escolar, l'activitat física i/o esport de lleure i l'esport universitari. D'altra el model d'esport federat. Tots ells, no només conviuen perfectament, sinó que converteixen el nostre petit territori en un exemple de participació, al nivell dels països més avançats del món. Com a exemple, la ciutat de Barcelona. Des de fa anys, se situa, en dades percentuals, entre les 10 primeres ciutats en l'àmbit mundial en el rànquing de participació esportiva.

Exposat això, volem expressar la nostra preocupació per la polèmica generada arrel del sistema proposat per adaptar els itineraris formatius del entrenadors. Ells i elles són la clau de l'èxit de tots els models esportius diferents.

Ens agradaria aportar llum en la tipologia del perfil de les persones que exerceixen les professions de monitors i monitores esportius i d'entrenadors i entrenadores esportius, i en com s'organitza l'esport en edat escolar. Ja sigui des de la vessant del club o ja sigui des de la vessant d'escola.

Permeteu que deixem de banda molts altres aspectes d'aquest projecte de llei, molts d'ells positius i que amplien la descripció de les professions de l'esport. Intenten facilitar la regularització de la situació dels seus agents. Pensem que són altres compareixents els que han d'opinar més acuradament d'aquests aspectes.

El perfil de les persones que es fan càrrec de la direcció i l'educació dels grups d'entrenament en el nostre àmbit és, en un percentatge molt alt, el de nois i noies d'entre 18 i 28 anys. La gran majoria, encara estudiants. Compaginen la seva tasca de semi-voluntariat amb els seus estudis acadèmics. Altres, amb la seva feina diària. Dins de l'àmbit del Consell de l'Esport Escolar de Barcelona, en són al voltant d'uns 4.000, implicats en les més de 500 escoles i entitats que en formen part. El nombre d'hores que dediquen a fer d'entrenadors, educadors o monitors està al voltant de les 2, 3 o 4 hores setmanals. Majoritàriament, no reben remuneració, i si ho fan és quelcom mínim per a les seves despeses. Difícilment arriben a cobrar els 120 € al mes per la seva tasca. La gran majoria d'ells, dediquen a aquesta tasca menys de 5 anys de la seva vida.

D'altra banda, les escoles o clubs, on porten a terme la seva activitat els monitors, monitores, entrenadores i entrenadors, reben uns diners per part dels pares i mares dels esportistes per tal de fer front a les despeses de material, arbitratges i, amb sort si sobra alguna cosa, per poder pal·liar les despeses dels entrenadors. Aquestes escoles són formades o dirigides per voluntaris que dediquen part del seu temps, de manera vocacional, a tirar endavant llurs organitzacions.

A partir de la radiografia que acabem d'exposar, es fa difícil pensar que la formació d'aquests pseudo-voluntaris, entrenadors i entrenadores, monitors i monitores esportius tingui la durada i el nivell d'exigència de les titulacions necessàries per exercir-les, tal com es preveu la Llei del 2008.

En les modificacions proposades, es parla del fet de poder certificar experiència i formació per homologar formacions. Apareixen com a noves opcions de certificació les formacions de monitors esportius per a les activitats de dinamització poliesportiva i les formacions d'iniciació esportiva bàsica de les federacions. Pensem que ajuda a complir l'objectiu d'ampliar els registres de professionals en aquestes dues modalitats de professions.

Malgrat tot, hem pogut copsar que, la gran majoria d'aquestes persones, és molt probable que desisteixin de seguir duent a terme la seva lloable tasca si han de passar per processos formatius i acreditatius llargs i exigents.

De fet, la mitjana d'activitat és de 4 hores setmanals; és a dir, 16 hores mensuals durant 9 mesos de curs escolar. Ben just arriba a les 150 h. a l'any. Cal defensar un criteri de proporcionalitat. Les Federacions ja dediquen un temps i un programa a la formació d'aquests entrenadors, monitors i educadors, que a nosaltres ens sembla perfecte.

Nosaltres, els consells esportius, volem organitzar l'entorn escolar, amb programes on, amb 50-60 hores, puguin rebre una formació bàsica, proporcionada, i, és clar, de qualitat. El que cal és un complement formatiu a la seva experiència com a ex-esportistes. Molts d'aquests entrenadors són, a més, estudiants de magisteri, de cicles formatius o de Ciències d'Educació Física i l'Esport.

Ens agradaria que aquestes formacions es poguessin regular dins d'una llei, per a que aquests actius de les entitats catalanes també es registressin i se'ls considerés professionals. O, com a mínim, tinguessin dret a un contracte laboral equiparat a altres activitats similars.

Aquest horitzó que ens ocupa i ens preocupa, provocaria una gran dificultat a les escoles i clubs alhora de trobar persones que es facin càrrec de les activitats. Seria absolutament impossible poder assumir les despeses que significaria trobar professionals per fer-ho.

Per tant, i per acabar, per la part que a nosaltres ens toca com a esport a les escoles, creiem que s'hauria de fer una revisió a consciència d'aquesta part de la Llei. I es fa imprescindible que participin en aquesta tasca els representants dels clubs i de les escoles. Ells són els que veritablement coneixen la situació i les necessitats de l'esport en aquestes edats. No volem entrar a valorar altres parts de la Llei. Però pel que fa al què us he comentat, siguem conscients que està en perill l'actual model d'esport del país. Us demanem, si us plau, que prengueu consciència i no posem en perill un model reconegut i intentat copiar per altres països arreu del món.

I siguem conscients que milers i milers de persones que, amb la millor de les voluntats i amb gran altruisme, porten a terme la seva col·laboració, estan actualment commocionats. Ho reflecteix la repercussió, tant a les xarxes socials com als mitjans de comunicació, que s'ha generat des del moment de la publicació de la llei i que ha recuperat força durant els darrers dies .

No oblidem que aquest projecte, de llei del que ens demaneu opinió, es presenta per la detecció d'aquestes dificultats i per la poca adequació a la realitat que algunes parts contenen en la llei original, ara fa falta valorar si és suficient. Nosaltres basant-nos en el que aquí hem exposat, pensem que no.

Com a proposta concreta, estem convençuts que afegir una nova professió que englobi les persones a les quals hem esmentat els darrers minuts, seria un reflex de la realitat. Un nom podria ser el de "monitors d'iniciació" o el de "tutor esportiu" (federatiu o escolar segons el cas). Tant el voluntari com el remunerat. Reconeguts a través de formacions adaptades tant a la legalitat com a la realitat. Que podrien organitzar-se tant des de les federacions esportives com des dels consells esportius. Sempre avalats i certificats per l'Escola Catalana de l'Esport.

Pensem que federacions i consells, a través de la UFEC i la UCEC, podríem trobar fórmules per proposar continguts i formats comuns, amb l'objectiu de poder ampliar el registre de professionals amb l'entrada de totes aquestes persones.

Permeteu-me, de collita pròpia, que acabi amb una frase que tots hem sentit i, algunes vegades, oblidat: "Allò que funciona, no ho canviïs. Preocupa't de fer-ho evolucionar".

Moltes gràcies. Quedo a la seva disposició.